

Fredag før Pinse, de 6 sidste Søgnedage før Juleaftensdag og den første Søgnedag i Maj og November. Jeg er vel vidende om, at Kravet om at holde aabent efter Kl. 9 Aften Torsdag og Fredag før Pinse stammer fra Manufakturhandlere, Modeforretninger o. s. v. og skal ikke indvende noget særligt imod Bestemmelsen herom, da den maaske for disse Brancher har en Del økonomisk Betydning lige foran en stor Højtid, som Pinsen jo er, hvor Pynten skal fornyes. Men i Forbindelse med det sidste Afsnit af § 5, nemlig Bestemmelsen om, at der kan holdes aabent den første Søndag i Maj og November, forstaar jeg ikke Bestemmelsen om den første Søgnedag i Maj og November; thi hvis der er et stærkt Ønske fremme indenfor visse Kredse af Befolkningen om, at den første Søgnedag skal være Fridag, ved jeg ikke, hvorfor den højtærede Minister har opretholdt Bestemmelsen om de to Søndage i Maj og November, der efter min Opfattelse er en Rest af en forældet Lovgivning. Der blev jo nemlig i Loven om Husbond og Medhjælpere, som for et Aars Tid siden blev vedtaget i Rigsdagen, indsat en Bestemmelse om, at Tyende og Medhjælperer skulde have 3 Søgnedage fri i Halvaaret, og jeg tror, at disse tre Fridage vil give Tyende og Medhjælperer fuldt tilstrækkelig Tid til i Købstæder og Stationsbyer at købe alt det, de har Brug for af særlig Art. Det, der skal købes i Stationsbyen eller i Købstaden, er jo nemlig kun Ting af særlig Art, da de faar alt deres almindelige Forbrug hjemme hos Købmanden eller fra Brugforeningen. Jeg vil derfor gerne forespørge den højtærede Minister, om den første Søndag i Maj og November ikke kan udgaa nu, da vi har Loven om Husbond og Medhjælperer, og om Kravet om, at første Søgnedag i Maj og November skal inddrages under de udvidede Lukkebestemmelser, er stærkt nok til, at man behøver at tage det til Følge. Jeg tror ogsaa af andre Grunde, at Bestemmelsen er uden Betydning, i alt Fald har den ingen Betydning for de større Provinsbyer og for København; der betyder handelsmæssigt set disse Søndage i Maj og November saa godt som intet.

Bestemmelsen i § 6 gaar ud paa, at der skal lukkes Juleaften Kl. 4. Det er, mener mange indenfor Handelsstanden, et Fremskridt, at man rykker Lukketiden

frem fra Kl. 6 til Kl. 4; men det gaar her, som det ret ofte gaar, som det gamle Ordsprog siger, at naar man rækker en vis Mand en Finger, vil han gerne have hele Haanden, og Handels- og Kontormedhjælperorganisationen kræver nu da ogsaa en Lukketid Juleaftensdag fra Kl. 12. Jeg er ikke sikker paa, om dette Klokkeslæs er rigtigt; men det er jo et af de Spørgsmaal, man kan forhandle om i det kommende Udvalg.

Saa vil jeg gerne til Slutning gøre et Par Bemærkninger om Bødebestemmelserne. Jeg er i al Almindelighed ikke nogen Tilhænger af Bøder eller Mulfter og vil nok selv have mig frabedt at faa noget af den Slags; de er aldrig rare at faa. Jeg har selv haft den Ære at være næringsdrivende i en lang Aarrække og ved, at det tidt kan være ret pinefuldt at staa og passe paa, om man nu faar lukket i rette Øjeblik, inden Ordenshaandhæveren finder, at Tidspunktet er overskredet. Naa, jeg har heldigvis altid faaet lukket i rette Tid. Men jeg maa dog sige, at de Bødebestemmelser, der her foreslaas, naar de overhovedet skal virke som Bøder og som Straf, synes mig at være latterlig smaa. Bøder paa 5—10 Kr. og i Gentagelsestilfælde 20 Kr. virker neppe afskrækkende overfor den Handling, de bliver idømt for. — Jeg skal indskrænke mig til disse faa og korte Bemærkninger, idet jeg i øvrigt skal anbefale Lovforslaget og tilsige det Støtte fra mit Partis Side.

Lange: Efter at vi gennem en længere Aarrække har levet under midlertidige Love og ministerielle Bekendtgørelser, vil det sikkert fra alle interesseredes Side hilses med Glæde, at der nu ved det foreliggende Lovforslag gøres et Forsøg paa at komme til en blivende Ordning med Hensyn til Bestemmelserne om Forretningslokalers Lukketid. Tiden er dog efter min og mit Partis Mening ikke til at vedtage Bestemmelser, der virker som en Indskrænkning af Arbejdstiden. Naar vi i det store og hele kan tiltræde det foreliggende Lovforslag, er det, fordi det ikke indeholder væsentlige Ændringer af den bestaaende Tilstand, men i Virkeligheden kun er en Lovfæstelse af de Forhold, der nu eksisterer med Hensyn til Lukketiden. Vi har nu gennem adskillige Aar haft midlertidige Lukkelove og ministerielle Bekendtgørelser. Lukkeloven sagde ganske vist, at